

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Capitularia Regvm Francorum

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae
doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

CXXXI. Decretum synodi Viennensis de capella sancti Severi constructa in
parrochia Tausiacensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-22974

ma de ipsa villa Blameda totum & ad integrum & omne confugium ejus. Datur ei in villa que vocatur Ortas, de causa sancti Iuliani, decimæ omnes. Et in iplo aice, in villa que vocatur Bavofus, medietatem decimarum ad Ecclesiam sancti Sixti pertinentium. Et in aice Ambronense, de villa que vocatur Grizilions, duas partes decimarum, omnes videlicet decimas ejusdem villæ, exceptis illis que pertinent ad Ecclesiam de Antonio in honore sancti Benigni consecrata. Et in aice Brivatense, in villa que vocatur Porcaricias, duas partes decimarum, & in villa que vocatur Vinezia de causa sancti Iuliani duas partes decimarum. Hæc omnia suprascripta datum est eidem Ecclesie in honore sancti Iuliani & sancti Privati in villa que vocatur Blameda fundata, ut habeat ea, teneat, atque possideat, & ab hodierna die & deinceps rector ipsius Ecclesie cum omni integritate recipiat, & annis singulis festivitate sancti Iuliani, que evenit v. Kal. mensis septimi, in censum canonicis sancti Iuliani solidos quinque incunctanter exsolvat, & matri Ecclesie Arvernorum debitum obsequium, ut ceteræ capellæ similes ejus, persolvat. Et libellus iste dotis omni tempore incovulsus perseveret & indeficiens. Et ut hæc pagina dotis firmior sit veridique credatur, manu propria subter eam firmavimus & ceterorum Canonicorum matris Ecclesie Agricolæ & Vitalis atque Canonicorum sancti Iuliani manibus insigniri præcipimus, & in calce hujus opusculi inseri iussimus. Et quandiu Iohannes sacerdos advixerit, qui eam fundavit, absque ullo contradicente regat, & præscriptum censum Canonicis sancti Iuliani persolvat. Et si de ipso censu tardus aut negligens extiterit, legibus emendet, & quandiu vixerit jamdictam capellam non perdat. Ex auctoritate autem Patris & Filij in virtute sancti Spiritus & lege canonica ac verbo nostro excommunicamus & interdicendo injungimus ut nullus eam ei diebus vitæ suæ auferat, aut illius Clericus super eum illam accipiat. Signum Vuilelmus Comes. Signum Amicus Archidiaconus. S. Ragenfredus Abbas. S. Amardus Archidiaconus. S. Eldefredus Præpositus. S. Aultorgius Abbas. S. Eldebertus. S. Barnardus. S. Raianart. Actum v. Kal. Ianuarij apud Clatomontem civitatem, regni Karoli Francorum & Aquitanorum Principis anno xi.

CXXXI.

Decretum synodi Viennensis de capella sancti Severi constructa in parrochia Taufiacensi.

An. 907.
Ex chartulario Ecclesie Viennensis.

ANno incarnationis dominicæ MCCCVII. Indictione x. acta est synodus apud Viennam metropolim iussu Domini ac venerabilis Alexandri ejusdem Ecclesie Archiepiscopi, in Ecclesia videlicet Domini & salvatoris nostri, ubi à multis in ejus præsentia suorumque ministrorum, necnon & venerabilium Abbatum, videlicet Eitlei Præpositi, Etlei Archidiaconi, Valdonis Abbatis, Leudonis Abbatis, multorumque aliorum reverendorum sacerdotum à diversis diversæ prolatæ sunt quarimonie. Inter cetera verò que in hac synodo discutienda ac deffinienda erant, orta

est quædam altercatio inter Aribertum Abbatem Romanensis monasterij necnon & Barnardum venerabilem monachum sanctique Mauricij Abbatem ex territorio de quadam capella sancti Severi in parrochia sancti Primi sita in villa Taufiac, quam quidam homo in præstariam tenebat nomine Fulcherius, dicens jamdictus Aribertus Abbas quod ex prædicto territorio decimæ iuste & legaliter ad capellam sancti Severi pervenire debuissent. Sed Barnardus Abbas affirmando contradicebat non ita esse, sed omnes decimæ ex præmemorato territorio legaliter & rationabiliter plus pertinerent ad Ecclesiam sancti Primi, quam ille in manu ad ordinandum habebat, præter primum monachorum laboratum, quam ad supradictam sancti Severi capellam. Tunc à sancta synodo judicatum est illi, ne forte deinceps ex eadem causa aliqua moliretur injuria, ut sicut ille propriis testificabatur verbis, ita testes sui sacerdotes sub jurejurando admittissent. Prædictus quoque Barnardus Abbas suos in sancta synodo præsentem ostendit testes, quorum nomina sunt hæc, Christianus Presbyter, Signinus Presbyter, Albarius Presbyter, Folmarus Presbyter, Badinus, Presbyter, Archinerius Presbyter, Girolodus Presbyter, & sacramentis datis omnia legaliter explevit sicut judicatum fuit, & prædictas decimas ad eandem Ecclesiam sancti Primi evindicavit. Ego Alexander sanctæ Viennensis Ecclesie Episcopus manu propria robotavi & aliis robotate iussi. Ezeus humilis Præpositus. Andreas Presbyter.

CXXXII.

Karoli Simplicis præceptum pro monasterio Balneolensi in diocesi Gerundenfi.

IN nomine sanctæ & individue Trinitatis, Karolus divina propitiante clementia Rex Francorum. Si erga loca divinis cultibus mancipata Deoque mercedem famulantibus beneficia opportuna largimur, præmium remunerationis æternæ ob id nobis rependi non diffidimus, quin etiam ad diuturnam felicemque regni nostri idipsum stabilitatem pertinere nullatenus dubitamus. Itaque notum sit omnibus sanctæ Dei Ecclesie fidelibus & nostris præsentibus scilicet atque futuris quoniam venerandus vir Halfredus monasterij Abbas quod appellatur Banniolas, quod est constructum in honore sancti Stephani protomartyris Christi, in pago Bisuldinensi situm, adiens nostræ dignitatis clementiam, obtulit nobis præcepta Domini Ludovici atavi nostri pia memorie Imperatoris augusti, necnon & avi nostri illustris Imperatoris Karoli, atque genitoris nostri eximij Ludovici Regis; in quibus continebatur qualiter idem monasterium cum monachis ibidem Deo obsequentibus & omnibus ei pertinentibus sub immunitatis suæ munimine penitus susceperunt. Petiitque idem Halfredus Abba ut renovantes auctoritates illorum, eum ac monachos sibi commissos prædictumque monasterium & cellas sibi pertinentes sub immunitatis nostræ, sicut ipsos constat fecisse, defensione ac munime susceperemus.

An. 916.
Ex archivo monasterij Balneolensis.